

И юрганъ-тъ ми стѣленъ

Яко да са позабывъ. —

Ей зора са по+ви,

Часъ на нѣжны-тъ цѣлѣвки; —

Нѣжность рѣдомъ оковы

Сдѣлаючи драго дръжки.

Ахъ ждѣи си дръжке, ты,

На дѣш-та ми дѣшница,

Варѣ ига ми са вѣсти; —

Ето свѣтла-та зорница.

— О —

На нѣхъ санѣвахъ азъ носивъ

Че вѣхъ въ една градина,

И тамо междѣ рѣжы-тъ

Сѣднѣхъ да си почина.

И ето тамъ ми са вѣсти

Ты сладка, дръжке мила,

Набрала кѣше цѣте ты

И на вѣнецъ го свила.

Кога до мене навляжи

То азъ ти са убавихъ,

Вѣнецъ поникахъ що дръжнѣхъ

И ти ми го подади.